

Papir til Energi Politisk Udvalg torsdag den 14.1.2010 klokken 14:15

På vegne af Brancheforeningen for Husstandsvindmøller i Danmark samt som leverandører af husstandsvindmøller og solcelleanlæg har jeg bedt om foretræde for Folketingets Energipolitiske Udvalg. Baggrunden er dels den seneste tids uro omkring lovforslaget til evt. nye afregnings-former for solcelleanlæg og husstandsvindmøller, dels de tekniske godkendelsesregler for husstandsvindmøller.

De tekniske godkendelsesregler gør det unødigt vanskeligt i Danmark at få godkendt og at anvende udstyr, som man ikke har tilsvarende hindringer for at bruge i vore nabolande og andre lande, vi ofte sammenligner os med og hvor samme tekniske standarder burde være gældende.

Anledningen til uroen omkring afregningsregler kommer med Skatteministeriets seneste udspil (lovforslag) til nye afregningsmåder for såkaldte husstandsvindmøller under 6 kW og for solcelle anlæg under 6 kW. Vi finder, at udspillet er i modstrid med den politiske aftale fra februar 2008, hvor man omtaler, afregningsordninger for husstandsenergianlæg generelt skal være efter nettoprincippet.

Den eksisterende ordning for solceller er det såkaldte nettoprincip, at ”måleren må løbe baglæns”, og at der skal afregnes en gang om året. Den udtalte politik fra 2008 har været, at dette også skulle gøre sig gældende for husstandsvindmøller under 6 kW.

Lovforslaget lægger imidlertid op til, at der skal foregå månedlig afregning af både solcelleanlæg og husstandsvindmøller. Eftersom man i en husstand anskaffer disse anlæg for at blive helt eller delvist selvforsynende med elektricitet, må vi derfor afvise lovforslagets begrundelse om el-afregning af hensyn til el-markedets udformning.

Egenforsyning med solceller og husstandsvindmøller er til eget forbrug i husstanden og ikke beregnet til levering til markedet. Derfor er det usagligt at gøre markedsreglerne gældende. På grund af de vedvarende energiformers fluktuerende natur er det uundgåeligt, at der er måneder, hvor produktionen er højere, end man kan forbruge i den pågældende måned, og som derfor må lagres i el-nettet til forbrug i husholdningen i måneder, hvor produktionen fra solcelleanlægget og husstandsvindmøllen er lav. Der er som bekendt meget mere sol om sommeren end om vinteren, og vinden er ikke altid i samme styrke. Det er nødvendigt at produktion og forbrug matcher på årsbasis (og ikke på månedsbasis) for at kunne dimensionere et husstands anlæg, således at det passer fornuftigt til husstandens forbrug.

Ved at kunne lagre elektriciteten i nettet, ”ved at lade måleren køre baglæns”, sikrer man den grundlæggende økonomi i solcelleanlæg og husstandsvindmøller, hvorimod den foreslåede månedsafregning vil reducere værdien af egenproduktionen så stærkt, at tilbagebetalingstiden bliver for lang til at husstandene tør investere. Lovforslagets vedtagelse vil betyde, at små kraftvarmeværker op til 6 kW let vil kunne tilpasse sig de foreslåede nye regler, men vind og sol energi vil få store problemer.

Med husstandsvindmøller bidrager man endvidere til at udligne den forskel, der er på billig energi i byerne, og den noget dyrere på landet, hvor man ofte er nødt til at bruge fossile brændsler som olie til at lave varme med.

Man kan selvfølgelig løse problemet med en nettoafregnings metode for mindre anlæg, som det findes i vore nabolande, hvilket vi opfordrer til i henhold til den energipolitiske aftale fra februar 2008.

I erhvervslivet har vi, i tillid til den lovmæssige implementering af aftalen, foretaget betydelige investeringer og udviklet nye produkter til et marked med et meget stort potentiale for CO₂-neutral energiproduktion, som det er i hele samfundets interesse at udnytte. Der er vokset en række virksomheder op med baggrund i de positive udspil, hvor det igen ville blive attraktivt at fremstille sin egen strøm med eksempelvis en lille vindmølle. Da priserne på solceller samtidig er faldet så meget, at en forrentning er i den realisable ende, er husstandsvindmøller og solceller blevet fornuftige alternativer til fossile brændstoffer. Denne industri må, hvis lovforslaget vedtages, se sine afsætningsmuligheder væsentligt indskrænkede.

Som eksempler på konkrete hindringer kan bl.a. nævnes at :

1. Husstandsvindmøller, der er teknisk godkendte til at kunne sælges i Sverige, England, Italien, Holland m.fl., kan ikke umiddelbart sælges og opstilles i Danmark.
2. El-afregningsreglerne er ikke harmoniserede, og bliver brugt som forhindring.
3. De tekniske godkendelseskriterier for vindmøller er reelt:
  - af en restriktiv beskaffenhed,
  - og så ressource krævende , at det hidtil kun er lykkedes en husstandsvindmølle at blive godkendt i Danmark, selvom tilsvarende vindmøllerne kører i andre lande. I praksis virker dette som en godkendelsesteknisk handelshindring.
4. Nettilslutning af husstandsvindmøller og solceller op til 6 kW skal kunne udføres uden urimeligt fordyrende ekstra omkostninger til el-installation. Dette sker i vore nabolande. I Danmark skal forbrugeren både betale energiselskab og installatør.

Morten V. Petersen